

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 139/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť B. Č., bytom S., zastúpeného advokátom JUDr. I. Ch., Advokátska kancelária, S., ktorou namietal porušenie čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkami Okresného súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 172/74 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Co 411/75, ako aj porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami Okresného súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 51/01 a Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 22/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. Č. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 24. júna 2003 podaným na pošte 30. júna 2003, doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 2. júla 2003, označeným ako „Ústavná sťažnosť“ sa B. Č., bytom S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpený advokátom JUDr. I. Ch.,

Advokátska kancelária, S., domáha vyslovenia porušenia čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a rozsudkami Okresného súdu v Trnave (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 172/74 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Co 411/75, ako aj porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uzneseniami okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 51/01 a Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 22/03.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil, že postupom a rozsudkom okresného súdu v konaní sp. zn. 15 C 172/74 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16 Co 411/75 došlo k porušeniu čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu. Ďalej žiada vysloviť, že postupom a uznesením okresného súdu sp. zn. 11 C 51/01 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 10 Co 22/03 došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Rozsudkami okresného súdu č. k. 15 C 172/74-38 z 28. apríla 1975 a Krajského súdu v Bratislave č. k. 16 Co 411/75-50 z 29. júla 1975, ktoré sa stali právoplatnými 2. septembra 1975, došlo ku zrušeniu spoločného práva sťažovateľa a jeho bývalej manželky užívať družstevný byt v Hlohovci na ulici SNP, blok A/3, pričom za výlučnú užívateľku a členku bytového družstva bola určená bývalá manželka, a to aj napriek tomu, že právo na pridelenie družstevného bytu vzniklo sťažovateľovi ešte za slobodna. Na sťažovateľov podnet na podanie sťažnosti na porušenie zákona podaný v roku 1975 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky meritórne nereagovala.

Uzneseniami okresného súdu č. k. 11 C 51/00-77 z 15. apríla 2002 a krajského súdu č. k. 10 Co 22/03-92 z 28. februára 2003 bol návrh sťažovateľa na obnovu konania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 172/74 právoplatne zamietnutý. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 30. apríla 2003. Súdny konštatovali, že návrhu

na obnovu konania nebolo možné vyhovieť, keďže návrh bol podaný po uplynutí zákonnej lehoty.

Podľa názoru sťažovateľa postupom a rozsudkami okresného súdu a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 172/74, a to protiprávnym nepriznaním výlučného členstva v bytovom družstve a výlučného práva užívania družstevného bytu sťažovateľovi došlo k porušeniu čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu.

Pokiaľ ide o uznesenia okresného súdu a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 51/00, oba sudy konali a rozhodli bez nariadenia pojednávania, teda v neprítomnosti sťažovateľa, čím porušili jeho právo na spravodlivý proces vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v právomoci ústavného súdu o podanej sťažnosti meritórne rozhodnúť.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu rozsudkami okresného súdu č. k. 15 C 172/74-38 z 28. apríla 1975 a Krajského súdu v Bratislave č. k. 16 Co 411/75-50 z 29. júla 1975, ktoré sa stali právoplatnými 2. septembra 1975, treba uviesť, že ústavný súd rozhoduje iba o návrhoch týkajúcich sa takých rozhodnutí, ktoré nadobudli právoplatnosť najskôr 15. februára 1993, teda v deň nadobudnutia účinnosti zákona o ústavnom súde. Pokiaľ ide o rozhodnutia, ktoré sa stali právoplatnými predtým (v danom prípade 2. septembra 1975), nie je táto právomoc daná.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru uzneseniami okresného súdu č. k. 11 C 51/00-77 z 15. apríla 2002 a krajského súdu č. k. 10 Co 22/03-92 z 28. februára 2003 treba konštatovať, že právomoc ústavného súdu v zmysle citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy je iba subsidiárna, lebo je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv, ktorých porušenie sa namieta, nerozhoduje iný súd.

Podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru s poukazom na to, že súdy konali a rozhodli o návrhu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania, teda bez jeho osobnej prítomnosti a výsluchu. Na základe uvedenej námietky mal sťažovateľ možnosť podať proti uzneseniu krajského súdu dovolanie. V danom prípade teda ochranu označenému základnému právu mal poskytnúť iný súd, a to Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní.

Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že v zmysle ustanovenia § 234 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak súd zamieta návrh na obnovu konania preto, že „...je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie“.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2003